

Charles Wesley

Ébredj fel, aki aluszol

Atyámfiai, férfiak! ... „Ez az örök élet: hogy megismerjenek téged, az egyetlen igaz Istent, és Jézus Krisztust, akit ő küldött.” (J 17,3) E tapasztalaton alapuló tudásban és csakis ebben áll az igazi kereszténység. Az keresztény, aki vette Krisztus Lelkét. (J 20,22) Nem keresztény, aki nem vette Őt. Az is lehetetlen, hogy valaki vette Őt, és nem ismeri Őt. „Ama napon (amikor eljön, mint a mi Urunk mondja), megtudjátok, hogy én az én Atyámban vagyok és ti énbennem s én ti-bennetek.” (J 14,20) Ez „amaz igazság Lelke, akit a világ be nem fogadhat, mert nem látja őt és nem ismeri őt, de ti ismeritek őt, mert nálatok lakik és tibennetek lesz”. (J 14,17)

A világ nem fogadhatja be Őt, hanem mindenestül elutasítja az Atya ígését, ellent mond neki és káromolja őt. De „valamely lélek nem vallja” ezt, „nem Istentől van”. Sőt „ez az antikrisztus lelke, amelyről hallottátok, hogy eljön a világba, és most már a világban van” (1J 4,3). Mind antikrisztus, aki tagadja a Szentlélek ihletését vagy azt, hogy Isten bennünk lakozó Lelke minden hívő közös kiváltsága, az evangélium áldása, a kimondhatatlan adomány, az egyetemes ígélet, az igazi keresztény ismérve.

Nem segít rajtuk, ha azt mondják: „Nem tagadjuk Isten Lelkének segítségét, hanem csak ezt az ihletést, a Szentlélek eme vételét és érzékelését. Csak a Lélek emez érzékelését, a Lélektől való indítást vagy a vele való betöltekezést tagadjuk, hogy helye lenne az egészséges vallásosságban.” De ha csak ezt tagadod, az egész Írást, Isten teljes igazságát, ígését és bizonyágtételét tagadod.

A mi kiváló egyházunk mit sem tud erről az ördögi megkülönböztetéről, hanem nyíltan beszél arról, hogy mi „Krisztus lelkét érezni” [a Harminckilenc anglikán hitcikkely 17. tétele], a „Szentlélektől indítatva lenni” [a papszentelési szertartásból], és tudni és „érezni, hogy nincsen más név, hanem csak a Jézusé” [beteglátogatás], amely által életet és üdvösséget nyerhetünk. (Act 4,12) Mindnyájunkat arra tanít, hogy imádkozzunk „a Szentlélek ihletéséért” [az Úrvacsora előtti kollektá], sőt, hogy „teljesedjünk be Szentlélekkel” [a bérmálás szertartása]. Sőt minden papja vallja, hogy a kézrátétel által megkapta a Szentlelket [ld. lelkeszszentelés]. Ha tehát ezek közül bármelyiket is tagadjuk, akkor voltaképpen az Anglikán Egyházat és az egész keresztény kinyilatkoztatást tagadjuk.

Hitelesített prédikációgyűjteményébe, a textusról Awake, thou that sleepest (E 5,14) címmel, John Wesley fölvette fivérének egy beszédét is, amelyet „Charles Wesley magister artium, a Christ Church Kollégium egykori hallgatója 1742. április 4-én vasárnap, az Oxfordi Egyetem gyülekezetének” mondott el. A részletet Bedőné Kriszt Éva fordítása felhasználásával (John Wesley: Prédikációk I. Názareti Egyház Alapítóány, Budapest 2001) fordította Déri Balázs.